

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

De Bonis Operibus Quaestiones Tres.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

doloribus, quæritur remissio peccatorum & reconciliatio. De hoc peccat dimittat conscientia. Ideo Actor. 10. dicitur: Huic omnes Prophetæ testimonium perhibent, remissionem peccatorum accipere nomen eius, omnes, qui credunt in eum. Sic clamat: Propheta: Misere me fac propter misericordiam tuam. Etsi autem verum est, hæc consolatio, cum fide eriguntur corda, & retrahuntur ex mîris, simul dato Spiritu sancto incoari obædientiam, & habitare Deum corde tenato: tamen semper hæc consolatio præluceat, quod nichil placeat propter mediatorem. Ideo iustificare primum hæc significat ex reo non reum facere, & hanc relationem in verbo iustificacionis apprehendit Paulus, cum inquit: Iustificati fide pacem habemus. Et notatur fides obædientia Christi, non propria novitate. In infinitum est anteferenda est Christi obædientia nostræ novitati, sicut Paulus inquit: Iustificati sanguine ipsius.

QVARE NECESSE EST RETINERE EXCLUSIVAM, Sola fide, seu Gratis?

PRIMUM ut tribuatur honos debitus filio Dei, quod hæc sola hostia sit precium propitiæ, iuxta dictum: Hic est agnus Dei qui tollit peccata mundi.

SECUNDO, ut conscientia habeant firmam consolationem, iuxta dictum Rom. 4. Ideo ex fide gratis, ut sit firma promissio. Si tenueretur remissio ex dignitate nostrorum operum, semper elucteretur certa, & opprimerentur perterritæ mentes desperatione.

TERTIA causa est, ut conspiciatur discrimen legis & Evangelij, quia particula gratis fide propter mediatorem præcipua distinguit legem & Evangelium.

QUARTA, ut invocatio fieri possit, quæ impeditur conspectu nostræ infirmitatis. Ideo accedendum est ad Deum fiducia solius mediatoris, iuxta dictum: Per hunc habemus accessum. Item Ephes. 3. In hoc habemus fiduciam & accessum confidentia per fidem eius &c.

DE BONIS OPERIBVS QVÆSTIONES TRES.

I. QVÆ opera docenda & facienda sint. **II. QVOMODO** placeant Deo. **III. An** manean in sanctis peccata in huius vita, & quæ peccata.

I. QVÆ OPERA DOCENDA & facienda sunt?

RESPONDEO. Præcepta in Decalogo recte intellecta, iuxta dictum Eze. hielis 20. In præceptis meis ambulate, & facite ea. Deum enim Deus immensa bonitate etiam uocem legis moralis in Ecclesia

imper inde usque ab Adam sonare uoluit, ut arguat peccatum, & amaret. quæ opera & qui cultus Deo placeant, ut regnantur corda uerbo Dei in fide & operibus, iuxta dictum: Lucerna pedibus meis uerbum tuum. Et in cap. 15. Numeri: Non sequantur cogitationes tuas, & oculos meretricios, sed memores præceptorum Domini facite, & sint sancti Deo: Ego Dominus Deus uester, qui eduxi uos de terra Aegypti. Et cum Ioannes inquit: Peccatum est, quicquid contrarium est legi, uult sciri, normam esse operum legem Dei. Et hanc addit: Qui facit peccatum ex Diabolo est. 1. Cor. 6. Scortatores, idololatæ, adulteri, &c. regnum Dei non possidebunt.

EXECRANDI sunt igitur *ἀσέβητοι*, qui nolunt doceri legem moralem in Ecclesia, & fingunt omnes suos impetus esse motus Spiritus sancti, & nolunt gubernari lege Dei. Hæc deliramenta Antinomorum sunt horridi furores Diabolici, quales fuerunt olim similitudinum sectarum multarum, aduersus quos muniamus nos uerbo Dei: In præceptis meis ambulate. Item: Pater sanctifica eos in ueritate, sermo tuus est ueritas. Petamus etiam ardentibus uotis, ut ipse filius Dei gubernet nos, ne contagijs errorum polluamur, sicut precatur propheta: Fac cum seruo tuo secundum misericordiam tuam, & iustificationes tuas doce me.

II. QVOMODO PLACENT bona opera Deo?

RESPONDEO. Placent in conuersis ad Deum hoc modo. PRIMVM necesse est credere, quod persona sit reconciliata Deo propter Christum gratis, fide, non propter dignitatem nostram. SECUNDO sciendum est, nos non satisfacere legi, sed hæere in nobis multa interiora peccata, dubitationes & malas inclinationes, peccata ignorantie & omissionis. Et deploranda est nostra immundities, & repugnandum dubitationibus & effectibus. TERTIO sciendum est, tamen oportere in nobis esse incoactam obædientiam iuxta præcepta Dei, & hanc Deo placere in reconciliatis propter mediatorem, sicut dictum est: Offerre Deo hostias spirituales, placentes Deo propter Iesum Christum.

III. MANENT NE PECCATA in sanctis in hac uita?

RESPONDEO. Sunt & manent peccata in renatis in hac uita, uidelicet, non delicta contra conscientiam, sed interiora mala, multum caliginis & dubitationum, multæ ignorantie, omissiones, præteritæ inclinationes, & flammæ malorum affectuum, quibus tamen repugnant sancti Spiritu, retinentes timorem Dei, fidem & inuocationem, nec ruentes contra conscientiam, sed deplorantes nostram infirmitatem, ac petentes & credentes remissionem, iuxta dictum: Si

Spiritu mortificabitis actiones carnis, viuetis. Item: Nulla nunc
condemnatio est his, qui in Christo Iesu ambulant.

QVAE PECCATA NON SVNT IN SAN-
ctis? id est, propter quæ illi qui fuerant renati, amit-
tunt gratiam & Spiritum sanctum, & rursus
sunt rei æternæ pœnæ?

RESPONSI O. Propter peccata contra conscientiam, & lapsus
contra fundamentum, id est, contra articulos fidei, renati amittunt
Spiritu sanctum, & fiunt rei æternæ pœnæ, & nisi rursus ad Deum
conuertantur, ruunt in æternas pœnas, ut Adam vere fuit reus æternæ
iræ propter lapsum. Et Paulus inquit i Corinth. 6. Scortatores, adul-
teri, homicidæ, &c. non possidebunt regnum Dei. Item Gal. 6. Ma-
nifesta sunt opera carnis, adulterium, scortatio, idololatria, &c. qui
talia faciunt, regnum Dei non possidebunt. Et Matth. 12. expresse de-
dictum est: Redit Spiritus nequam, &c. Et 1. Petri 2. Cum redeunt ad
vomitus ut canes, fiunt eis postrema deteriora prioribus. Aliqua-
tem proflus per pœnitentiam redeunt ad Deum, ut Adam, Aua,
Dauid, Manasse, & alij multi.

DE PECCATO BLASPHEMIE.

DIFFERVNT NE PECCATVM
contra conscientiam, & blasphemia?

RESPONDEO. Prorsus differunt. Dauid habuit magna & tri-
stia delicta contra conscientiam, & tamen non fuit blasphemus. Nam
peccatum contra conscientiam est genus, id est, uolatio cuiusvis
mandati, quæ fit a sciente & uolente. Sæd singularis species
est Blasphemia, quæ est contra conscientiam oppugnare agnitum
ritatem à Deo patefactam, uel perseverantia in Epicureo contemptu
Dei, uel desperatio, aut anteferre peccatum meritis filij Dei, contra
dictum: Exuberat gratia supra delictum, sicut Cain inquit: Manus
est peccatum meum, quam ut remitti possit. Non fuit autem blasphe-
mia in illis, qui redeunt ad pœnitentiam, ut in Aaron, Manasse, Pe-
tro, Paulo. ET nos regulam tenere debemus: Omne peccatum
remitti agenti pœnitentiam, & fide amplectenti promissionem gra-
tiæ, promissæ propter filium Dei, iuxta iuramentum: Vivo ego, dicit
Dominus, nolo mortem peccatoris, &c. Item: Venite ad me omnes,
qui laboratis & onerati estis, & ego reficiam uos.

QVOMODO DIFFERT DOCTRINA DE IUSTI-
ficatione in Ecclesijs nostris, à Papiistica doctrina?

MULTIPLICITER differt. Sed tres præcipue antichæ-
sint in conspectu. I. PRIMVM Papiistæ dicunt, oportere homi-